

underholdshjælp således ligeledes fastsættes til enten 50 eller 55 år. Eventuelt kunne man under alle omstændigheder fastsætte en 55 års grænse for den fortsatte hjælp, idet der ikke herved vil blive helt de samme muligheder for urimelige forskelsbehandlinger som i de tilfælde, hvor aldersgrænsen for fortsat hjælp er den laveste. Hertil kommer, at enken ved, hvornår barnet fylder 18 år, således at hun i en lang periode, før hjælpen bortfalder, kan forberede sin genindtræden i erhvervslivet. Tilsvarende mu-

ligheder findes ikke for den kvinde, der bliver enke i en sen alder.

Det antal enker, der vil kunne komme ind under ordningen, vil ikke blot afhænge af aldersgrænsen for tildeling af fortsat hjælp, men også af grænsen for ydelsen af hjælp til „ældre“ enker, idet nogle enker såvel vil kunne opfylde betingelserne for hjælp efter denne bestemmelse som efter den anden. Dette fremgår af følgende systematiske oversigt:

Når underholdshjælp ydes til enker tilkommet efter:

Kan fortsat underholdshjælp ydes til enker i aldersklassen:

Det fyldte 50. år

{ 50—59 år ÷ de, der er tilkommet efter det fyldte 50. år.
55—59 år ÷ de, der er tilkommet efter det fyldte 50. år.

Det fyldte 55. år

55—59 år ÷ de, der er tilkommet efter det fyldte 55. år.

Det aktuelle antal og udgiften ved ordningens gennemførelse vil derefter blive gennemgået særskilt for hver af de 3 mulige løsninger, idet udgiften er beregnet som gældende, når ordningerne er fuldt indarbejdet, hvilket for alle 3 ordninger vil være ca. 15 år. Endvidere forudsættes anvendt fradragsregler af samme art som omtalt i afsnittet om hjælp til kvinder, der er blevet enker efter en vis alder.

samme forudsætninger som ovenfor ca. 0,4 mill. kr.

1°. Fortsat hjælp til enker, der er fyldt 50 år, når hjælp til „ældre“ enker ydes fra det fyldte 50. år.

3°. Fortsat hjælp til enker, der er fyldt 55 år, når hjælp til „ældre“ enker ydes fra det fyldte 55. år.

Antallet af enker i aldersklassen 50—59 år, der var mødre ved det fyldte 50. år, men senere på grund af, at børnene er fyldt 18 år, er gået ud af denne gruppe, kan anslås til godt 1 400. Blandt disse må man regne med, at ca. halvdelen har fået hjælp, mens børnene var mindreårige, samt at fuld pension ydes til ca. $\frac{2}{3}$ og halv pension til resten. Udgiften vil herefter andrage ca. 1,9 mill. kr. årligt.

Antallet af enker, der havde børn, da de fyldte 55 år, men senere er udgået af gruppen mødre, fordi det sidste barn er fyldt 18 år, kan anslås til godt 500 årligt, og udgiften bliver med samme forudsætninger som ovenfor ca. 0,8 mill. kr.

Som anført tidligere i dette afsnit vil det være ca. 15 år, før denne bestemmelse har nået sin fulde udnyttelse. Det synes i dette tilfælde rimeligt at fastsætte, at den her omtalte fortsatte hjælp kun ydes til enker, der har modtaget enkepension, mens de havde mindreårige børn, samt eventuelt til enker, der har modtaget tilsvarende hjælp efter forsorgslovens § 282.

2°. Fortsat hjælp til enker, der er fyldt 55 år, når hjælp til „ældre“ enker ydes fra det fyldte 50. år.

3. Den økonomiske afvejelse af, hvilket omfang en enke pensionsordning kan få.

Knap 300 enker i alderen 55—59 år vil have haft børn, da de fyldte 55 år, men er senere udgået af gruppen mødre, fordi deres yngste barn fylder 18 år. Udgiften ved fortsat underholdshjælp bliver herefter med

På grundlag af den i de to foregående afsnit foretagne gennemgang af udgifterne dels ved den nu eksisterende enkeforsørgelse, dels ved de forskellige mulige led i en egentlig enke pensionsordning, skal der i det følgende gives skematiske opstillinger, der kan tjene til at belyse de udgiftsmæssige virkninger for det offentlige af indførelsen af en egentlig enkepension.